

ШЛЯХИ БОРОТЬБИ ЗІ ВПЛИВОМ ОЦІНКИ НА САМООЦІНКУ ОСОБИСТОСТІ

Генькіна М.А.

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

Самооцінка особистості в ідеалі не повинна залежати від оцінки. Людина розумна має розуміти, що оцінку свою отримує теж від людини, тобто отримує суб'єктивний погляд на свою діяльність. Слід пам'ятати, що “Errare Humanum Est” – людині природно помилятися.

Єдиний шлях боротьби зі впливом оцінки на самооцінку – це її перманентне підвищення – рух вперед. Це і вдосконалення, і тяжіння до нових вершин в професії, вдосконалення себе у фізичному плані та відкриття для себе нових галузей, нових видів діяльності, суміжних та далеких від звичайних діяльності та життя. Так людина поширює свій світогляд, тобто поширює свою особисту “карту Світу”. Самооцінку, підкріплену надійно та міцно знаннями, важко похитнути.

Самооцінка невід'ємно пов'язана із самоконтролем, що неминуче впирається в тайм-менеджмент. Вміння контролювати себе, керувати собою – це керувати своїм часом – найціннішим ресурсом. Навчившись користуватися часом за призначенням, особистість росте в своїх очах і не замислюється над необ'єктивною оцінкою своїх знань та вчинків.

Особистість, що вміє поглянути на Світ, на ситуацію, на інших і на себе, не прикріплена до чужої оцінки. Широту поглядів, що дають можливість бачити світ, ситуацію та себе зверху, пропонують не жорсткі рамки певних дисциплін, а наука “природознавство”. Воно чітко освітлює зв'язки між науками, дає розуміння загальних закономірностей і можливість їх переносу з однієї сфери в іншу.

Великі вчені, такі, як Леонардо да Вінчі, Ломоносов та багато інших – вчені, що зробили внески в різні сфери, як правило, були філософами, поетами, художниками і архітекторами, винахідниками. Система освіти, що існувала, була іншою і сприяла цьому, але це було до тотального безповоротного процесу розділення на окремі науки (фізика, хімія, біологія, психологія).

Таким чином, самооцінка – це складна комплексна структура з великою кількістю функцій і такою ж самою кількістю факторів впливу на її формування. Залежність особистості від будь-якої оцінки стає меншою зі зростанням самооцінки, що здатна відбуватися в умовах тайм менеджменту, вивченню природознавства, спрямування до нових цілей, знань та вмінь.